

kommunale og amtskommunale tilsyn. Det er jo indlysende, at staten også må føre et effektivt tilsyn på de områder, hvor staten har et ansvar; det har staten efter kemikalielovgivningen, og det er jo altså kemikalieinspektionen, der skal foretage det.

Vi har tidligere fremført, at der skulle være et minimum for tilsynet, altså at der er faste minimumstilsyn fastslået i lovgivningen eller præciseret i en bekendtgørelse.

Det er jo den holdning, der i og for sig er kommet frem med det seneste udspil fra miljøministerens side om en bedre retshåndhævelse. Man fastslår dér over for kommunerne, at der skal være minimumstilsynsfrekvenser. Det er vi meget tilfredse med, og derfor er det helt naturligt, at området her også må indrettes på den måde.

Vi mener altså også, at hvis der ikke er et godt og tilstrækkeligt miljøtilsyn, lader det sig heller ikke gøre at have nogen retshåndhævelse. Man kan ikke dømme nogen, hvis man ikke har bare et minimum af et tilsyn.

I den eksisterende kemikalielov står der jo ikke noget om, hvordan tilsynet skal føres, og det er det, vi har et ønske om at vi mere præcist siger noget om. Der må være et eller andet minimumskrav; man må gerne gå ud over det, men der må være et absolut minimum, for at man dog kan sige, at man har et tilsyn.

Baggrunden er i øvrigt også, at der har været en række meget kedelige sager, f.eks. den ulovlige import af sprøjtemidler, som vi så for nylig. Det burde være noget, som kemikalieinspektionen havde øje for: at man gik ud og tog stikprøvekontrol og havde blik for at lave opsøgende virksomhed. Men mit indtryk er, at der overhovedet ikke er ressourcer til det.

Jeg kan tage et andet eksempel. Der er for nylig foretaget stikprøvekontrol over for ulovlige nikkelsmykker; det er også kun stikprøvekontrol og af meget begrænset omfang. Der blev også i den forbindelse givet udtryk for, at det er noget tilfældigt og utilstrækkeligt, og at det burde være mere.

Så vil jeg i øvrigt også sige, at vi jo kæmper en brav kamp i EU for, at vi kan have høje miljøstandarder i Danmark, men alligevel bliver vi udsat for import af diverse farlige stoffer, og der må jo være en sammenhæng dér. Ét er, at vi kæmper dér – og det er vigtigt, at vi kæmper i EU mod de farlige stoffer – men når vi så bliver nødt til at få dem ind i landet, må vi da også holde øje med, hvad det er for noget, og hvilke

virkninger der er. Det er altså ikke godt nok, som det er i dag.

Jeg vil i øvrigt også gerne sige tak for miljøministerens positive svar. Jeg hører også det svar som en erkendelse af, at opgaven altså er meget stor og omfattende, og at der i dag ikke er afsat de tilstrækkelige ressourcer til at klare opgaven tilfredsstillende.

Men jeg hører også, at der er en vilje til at ville gøre det bedre, netop også at arbejde med f.eks. minimumstilsynsfrekvenser, og at der bliver tale om at lave årlige beretninger, så man kan få et overblik over, hvad der sker på det her område. For det er faktisk sådan, at vi ikke i dag har et overblik. Man kan også tage fat på at graduerede betalinger, altså lave brugerbetaling, og man kan selvfølgelig lave nogle tilsyn dér, hvor der virkelig er noget at gå efter i forhold til farlighed.

Så vil jeg gerne sige til fru Lis Greibe, at jeg ikke helt forstår det svar, der blev givet, for for os i SF er det ikke et spørgsmål om enten-eller. Vi skal jo både have denne her kontrol, og vi skal selvfølgelig også arbejde med oplysningsvirksomhed og information og alt, hvad man nu kan gøre. Men grænseværdier er jo ikke noget, man kan sætte i relation til miljøtilsynet.

Jeg vil sige, at jeg var meget glad for at høre hr. Bent Hindrup Andersens svar, som også var en positiv tilkendegivelse over for og en opbakning af SF's forslag her – i lighed med opbakningen af det tidligere forslag om miljøtilsyn.

Hr. Nødgaard var næsten lige ved at være positiv. Det var lige før, kunne jeg høre, at der var kommet et positivt svar, men det endte jo alligevel sådan lidt med, at det var nu ikke så positivt alligevel.

Jeg håber, at det på baggrund af det, miljøministeren her har sagt, vil være muligt at få foretaget en opstramning, og jeg vil godt spørge ministeren, om der er en vilje til at lave bindende regler på området her, f.eks. i form af en bekendtgørelse, som siger noget om minimumstilsyn, i lighed med det, der er foreslået i handlingsplanen vedrørende retshåndhævelse.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Vi er i Socialdemokratiet på ingen måde uenige med fru Anni Svanholt om, at man skal sætte ind på mange områder. Det var det, jeg forsøgte at give udtryk for, at der var mange felter, vi skulle sætte ind på, og selvfølgelig også med kontrol, så vi er sikre på, at loven overholdes.